

Chtíc, a - by spal, tak zpí - va - la sy - ná - čko - vi,
ma - tka, jež po - no - co - va - la, mi - lá - čko - vi:

Spi, ne - bes dí - tě mi - lo - stné, Pán jsi a Bůh,

pře - je Ti v lá - sce ce - lý ráj, po - ze - mský luh.

2. Dřímej, to matky žádost je, / holubičko, / v Tobě se duše raduje, / ó, perličko! / Nebesa chválu pějí tvou, / slávu a čest, / velebí Tebe každý tvor, / tisíce hvězd.
3. Ó, lilie, ó, fialko, / ó, růže má, / dřímej, má sladká útěcho, / zahrádka má! / Labuti má a loutno má, / slavíčku můj, / dřímej, má harfo líbezná, / synáčku můj!
4. Miláčku, spi a zmlkňte, / andělové, / před Bohem se mnou klekněte, / národové! / Sestoupil v pravdě Boží syn / na naši zem, / přinesl spásu, pokoj svůj / národům všem.

*Jaký je tvůj milý,
že je nad Miláčka,
ty nejkrásnější z žen?*

Pís 5,9a